

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

מוסף רש"י

אורו ואת בני שנפלו
לבור. שאין מתירין לשחוט
שניין היום (ביצה דף
אכולא שירותא. מדוסה
גדולה שהיה די לו לכל
הסעודה נשמת (ברכות דף
רפ"א ע"רובא. שמינונו
אתחיל ערובי חרות (שם).

רבינו חננאל

[illegible]

ק"ז:

הנה דחציא נשברה 15 חצית בראש
לא פריך ממתיקין לרבי חצית ולה
מחזיקין ממנה מוון שלם פערות ואומ
ונבלד שלן יספון ומיך דהאיא איכל ל
דחציא שמה יעביד כלי ד' אמות
נצברתילתם אבל בזה בריחא קמי
דחציא בראש גגו ר"י מיך דהס
מחזיקין נשפך היין לאך דחציא
שמה יספון אומר ה"ר שמואל ב"ס
ר"ת דדוקא נשברה לו חצית אבל
נשקדקא ועשה טיף טיף מומר
ללהביא בל קלטו ולצרף דאינו
בזול כל כן להביא בלס דרך רה"ר
כמו שנשקדקא:

ברי אחר ויקחו בלי אחר ויצחק.
אומר ר"י דו קף וז קמי נל
מנעני לקולו דמינכר שמניל דלסור
אלא אפילו לקרף דלא מינכר כולי
הכי שהו מניל אסור: **הוציא** פ
נקה לא יציא פת הדראה. אומר
ר"י כשאסור יציא של פסת מנות
מסולת נקה שיש לו די לצורך יציא
אין אופין אחריון פת של הדראה
אלא ממחילה יעשה של הדראה
ואחרי כן יעשה הנקיה:

אבר לא משבת ליום הכפורים.
פי' בקונטרס למול'י
ויהי"כ ואל' פשיטא דחול גמור חול
ומה"כ משבת למול'י שבת וי"ל
דלמא לאכול במול'י יום הכ' כדפי'
לעיל (ו) (דף קד): ועוד לפי שהעני
מותר יותר ל' מני ליום הכפורים
עלמ' קאמר ולהאכל ולשתות:
והתנא דבי רבי שמעאל כ' כ'
מאכלת עבודה

תעשו. וא"ת ואמאי מימי קד
 טדכל מלאת עבודה דכמי גבי
 י"ט הא אמי בשנת דכמי לא תעשה
 מלאתה סתם ולא כמי עבודה שרי
 לתקוע ולרבות מן התורה דמשמע
 הכא דאשכח מימי ולא ויפריש רבינו
 שמואל דברים שכול מלאת לא תעשו
 ורשב"א מפרש דלעולם מכל מלאת
 עבודה לא תעשו תקיעה ורידיה שבת
 ילפינן מימי נאין בין י"ט לשבת
 אלא אורח דאין נאין דכמי אך
 אשר יוכל לכל נפש ושמה יו):
שחי'א הכמה ואינה סליאה.
 וכן ומדאורייתא שרי
 אע"ג דמזכיר אסירי דכמי בראש
 השנה (דף ג.) אין מעכבין את
 המיתות מתקוע הא גמי מעכבין
 הכא הוה לן למישרי משום י: עבודות:
 בחמה

מצילין מזון שלש סעודות ווא
לא ירדה במדרה אלא בסכין א
כל מלאכה יצא תקיעת שופר
ראפער לשנוי משננו א"ר
שנאמר יהיה ביום הששי ור
בשבת חייב אדם לבצוע עק
אשי חוינא לר לרב כהנא אנל
יהיה בצע אכולה שירותיה
יומא לא עביד והאידינא הוא
דעירובא שרו עלויה אמר
דליקא כז' ^{ט"ז} כמה סעו
ושנייהם מקרא אחד דרשו
בני חידאא סבר הני תלתא

כל כתבי פרק ששה עשר שבת

גנו. הקשה הרב פורת אמאי לקמן (קמג:) דתנן חבית שנשברה מר לאחרים צואו והצילו לכם למימז כגון שהחבית צכרמלית

אלא אמר רב אשי "שלוש מחיצות ולחי אחד זה מבוי שאינו מפולש ג' מחיצות בלא ולחי זהו מבוי המפולש ואפילו לרבי אליעזר דאמר בעינן לחיים הני מילי לאוכלין ומשקין אבל לספר תורה בחד לחי סגי: **מתני'** מצילין ^במוזן ג' סעודות הראוי לאדם לאדם הראוי לכהמה לכהמה כיצד נפלה דליקה בלילי שבת מצילין מוזן ג' סעודות בשחרית מצילין מוזן ב' סעודות במנחה מוזן סעודה אחת ר' יוסי אומר לעולם מצילין מוזן שלש סעודות: **גמ'** מכדי בהיתרא קטרת נציל טפי אמר רבא ^במתוך שאדם בהול על ממונו אי שרית ליה אתי לכבויו א"ל אביי אלא הא דתניא" נשברה לו חבית בראש גגו מביא כלי ומניח תחתיה ויובלבד שלא יביא כלי אחר ויקלוש כלי אחר ויצרף התם ויניח ויכרע ויגיד ר"ל ויכרע ויניח ויגיד ר"ל

מאי מורה איכא הרי מורה שמא יביא כלי
דרך רה"ר גופא ינשברה לו חבית בראש גגו
מביא כלי ומניח תחתיה ובלבד שלא יביא
כלי אשר יקלוט כלי אחר ויצרף ג' ידומין לו
אורחין מביא כלי אחר וקולט כלי אחר
ומצרף ולא יקלוט ואחר כך יזמין אלא יזמין
ואח"כ יקלוט * ואין מערימין בכך משום רבי
יוסי בר יהודה אמרו מערימין לימא בפלוגתא
דרבי אליעזר ור' יהושע קמילגני דתניא
א"ר ואת בנו שנפלו לבור רבי אליעזר
אומר מעלה את הראשון על מנת לשוחטו
והשני עושה לו פרנסה במקומו בשביל
שלא ימות רבי יהושע אמר * ממעלין את
הראשון על מנת לשוחטו ואינו שוחטו
ומערים ומעלה את השני רצה זה שוחט
רצה זה שוחט ממאי דילמא עד כאן לא
קאמר רבי אליעזר התם דאפשר בפרנסה
אבל הכא דלא אפשר לא ועד כאן לא קאמר
רבי יהושע התם משום דאיכא צער בעלי
חיים אבל הכא דליכא צער בעלי חיים
לא ת"ר * הציץ פת נקיה אין מציץ פת
הדראה פת הדראה מציץ פת נקיה
ימציצין מיום הכפורים לשבת אבל לא
משבת ליום הכפורים ואין צריך לומר
משבת ליום טוב ולא משבת לשבת הבאה
ת"ר * ששכה פת בתנור וקידש עליו היום
ר' לאחרים בואו והציצו לכם וכשהוא רודה
י ורוא * תנא רבי רבי ישמעאל (ב) * ולא תעשה
דידיה הפת שהיא חכמה ואינה מלאכה * כמיה
וסדא * לעולם ישכים אדם להוצאת שבת
וינו את אשר יביאו לאלתר * אמר ר' אבא
שתי ככרות דכתיב * לחם משנה (ג) אמר ר' זורא
ברתי ובצע חדא אמר * לקטמן כתיב רבי זורא

אמר ליה רבנא לרב אשי והא מיתיו כר
לעקבד לא מיתיו כרעבתנותא רבי אמי ורבי
איל ואיתעביד בה חדא מצוה ליתעביד בה
ת חיוב אדם לאכול בשבת בשלש רבי ה
אמר משה אכלוהו היום כי שבת היום
יום לבר מאורתא ורבנן סברי כהדי דאורתא

מסורת הש"ס

(א) [לִקְחֵן קָהָל] (ב) [לִקְחֵן קָהָל]
(ג) [לִשְׁלֹחַ מִן] (ד) [לִשְׁלֹחַ מִן]
(ה) [לִשְׁלֹחַ מִן] (ו) [לִשְׁלֹחַ מִן]
(ז) [לִשְׁלֹחַ מִן] (ח) [לִשְׁלֹחַ מִן]
(ט) [לִשְׁלֹחַ מִן] (י) [לִשְׁלֹחַ מִן]
(יא) [לִשְׁלֹחַ מִן] (יב) [לִשְׁלֹחַ מִן]
(יג) [לִשְׁלֹחַ מִן] (יד) [לִשְׁלֹחַ מִן]
(טו) [לִשְׁלֹחַ מִן] (טז) [לִשְׁלֹחַ מִן]
(יז) [לִשְׁלֹחַ מִן] (יח) [לִשְׁלֹחַ מִן]
(יט) [לִשְׁלֹחַ מִן] (כ) [לִשְׁלֹחַ מִן]
(כא) [לִשְׁלֹחַ מִן] (כב) [לִשְׁלֹחַ מִן]
(כג) [לִשְׁלֹחַ מִן] (כד) [לִשְׁלֹחַ מִן]
(כה) [לִשְׁלֹחַ מִן] (כו) [לִשְׁלֹחַ מִן]
(כז) [לִשְׁלֹחַ מִן] (כח) [לִשְׁלֹחַ מִן]
(כט) [לִשְׁלֹחַ מִן] (ל) [לִשְׁלֹחַ מִן]

ורדה אור השלם

1 יום השביעי שבת לא
אכלו לא תעשה כל
מלאכה אתה ובנך ובתך
עבדך ואמך ובדוכתך
ובגר אשר בשעריך
שבתו כ
2 ה'ה' ביום השביעי והבית
את אשר יבאו ויהיה
משנה על אשר ילקטו ויהיו
יום
שבתו כ
3 ויהי ביום השביעי לקטו
לחם ובשר שני העמר
לארץ וישא כל נשוא
העדה ויגידו למשה
שבתו כ
4 ויאמר משה אכלו
היום כי שבת היום לא
היום את המצאנו בשדה
שבתו כ

הגהות הב"ח

(א) גמ' והא חנא דבי ר' שמעל לא תעשו, גיב ע"כ ר"א דמילא ק"ל ק"ל ע"כ דנורם קרל דכל תלמאם עבדא לא תעשו: (ב) תיב' ד"ה חנא ובי דכ"ה ליל. גיב כ"ה אלן קשרים תתש יכ"ה תתש' סוף יומא דף פה גמ' והאחר רב:

גליון הש"ס

במ"ד ואין מעדימין בבית.
מורה דף יב ע"ב:

בין הנאל (דמס)

[illegible]